

MRF 2021.340

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 13. december 2021, j.nr. 18/05071

Tillæg til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer på et kraftvarmeværk ophævet og hjemvist, da projektet ikke var omfattet af VVM-redegørelsen for det oprindeligt godkendte projekt og derfor udgjorde en udvidelse omfattet af screeningspligten efter miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 2, jf. bilag 2, pkt. 13, litra a.

Miljøstyrelsen meddelte i 2016 miljøgodkendelse til etablering af en ny biomassefyret kraftværksblok på et kraftvarmeværk med tilhørende VVM-redegørelse og meddelte samtidig tilladelse til direkte udledning af rensat spildevand for uforurennet overfladevand fra tagflader. Det fremgik af VVM-redegørelsen, at de befæstede arealer på kraftvarmeværket ville øges ved etableringen af blokken, og at nye bygninger, veje og pladser forventede at dække et areal på ca. 80.000 m². Ved en beregning med 0,75 m³ regnvand pr. m² svarede det til en øget mængde overfladevand på ca. 60.000 m³. Endelig udformning og antal af nye udløb af overfladevand var ikke fastlagt på tidspunktet for udarbejdelsen af VVM-redegørelsen. Det fremgik af miljøgodkendelsen, at den i medfør af VVM-bekendtgørelsens § 8, stk. 2, erstattede VVM-tilladelsen. Det fremgik endvidere, at VVM-tilladelsen ikke omfattede tilladelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer, da der ikke forelå den fornødne detailprojektering af det samlede anlæg. Der skulle derfor fremsendes en særskilt ansøgning om tilladelse, når der forelå konkrete oplysninger om regnvandsbetingede udløb. På baggrund af ansøgning meddelte Miljøstyrelsen i februar 2018 tilladelse til udledning af overfladevand i form af et tillæg til miljøgodkendelsen i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33. Miljøstyrelsen havde i tillægsgodkendelsen lagt til grund, at ansøgte projekt om udledningen af overfladevand fra befæstede arealer var omfattet af VVM-redegørelsen fra 2016, og da der hverken var kommet ny lovgivning eller nyt plan-

grundlag siden, var det ifølge styrelsen unødvendigt at foretage en vurdering i henhold til miljøvurderingsloven. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der navnlig anførte, at der ikke var foretaget en vurdering af påvirkningen fra spildevandsudledning, herunder de kumulative effekter, der ikke var omfattet af den oprindelige VVM-redegørelse. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) lagde til grund, at miljøgodkendelsen fra 2016 ikke erstattede VVM-tilladelsen for så vidt angik håndtering af regnvand fra befæstede arealer, da miljøgodkendelsen udtrykkeligt ikke regulerede disse forhold, jf. VVM-bekendtgørelsens § 8, stk. 2, modsætningsvis. Denne del af projektet var således ikke godkendt efter VVM-reglerne, da Miljøstyrelsen ved tillægget til miljøgodkendelse meddelte tilladelse hertil. Nævnet fandt derfor, at delprojektet måtte anses som en udvidelse af det oprindeligt godkendte projekt, og at delprojektet dermed var omfattet af screeningspligt efter miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 2, jf. bilag 2, pkt. 13, litra a, for så vidt delprojektet kunne have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Da Miljøstyrelsen ikke havde foretaget en screening, forelå der ikke den nødvendige afklaring af, om projektet kunne forventes at påvirke miljøet væsentligt og dermed var omfattet af miljøvurderingspligt, hvorfor afgørelsen led af en væsentlig retlig mangel. Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede herefter afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen illustrerer, at myndighederne ved tillæg til miljøgodkendelser skal være opmærksom på, at tillæg normalt udløser en VVM-screening, og at Miljø- og Fødevareklagenævnet med god grund har forladt den tidligere (mis)forståelse, hvor en VVM-tilladelse blev opfattet som en rammegodkendelse, hvor stillingtagen til konkrete miljøvirkninger kunne udsættes. Af klagenævnets nyere praksis følger således, at VVM-tilladelsen skal tage stilling til alle væsentlige miljøvirkninger.

Ophævelse og hjemvisning i klage over afgørelse om ikke screeningspligt efter miljøvurderingsloven for projekt for udledning af tag- og overfladevand i Københavns Kommune og Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om tillæg til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand til recipient i Københavns Kommune

18/05071

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 2, jf. § 49,[1] og efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. § 91, stk. 1.[2]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Miljøstyrelsens indirekte afgørelse af 21. februar 2018 om ikke screeningspligt for projekt for udledning af tag- og overfladevand fra [F1], [A1], og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver desuden Miljøstyrelsens afgørelse af 21. februar 2018 om tillæg til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand til Øresund fra befæstede arealer og tagvand fra [F1], [A1], med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[3] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1, og miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen af 21. februar 2018, som både omfatter spørgsmålet om screeningspligt og tillægget til miljøgodkendelse, er den 13. marts 2018 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klager har den 20. april 2018 indsendt supplerende bemærkninger.

Klager har navnlig anført, at

- der mangler en vurdering af påvirkning fra spildevandsudledning, herunder de kumulative effekter,
- den oprindelige VVM-redegørelse omfatter ikke effekter forårsaget af spildevandsudledning og de kumulative effekter,
- der mangler en vurdering af letolie som støttebrændsel,
- der mangler en vurdering af biogas som alternativ til olie som støttebrændsel, og
- Miljøstyrelsens sagsbehandling er fragmentarisk.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Virksomheden og sagens forhistorie

[V1] er et kraftvarmeværk, der på tidspunktet for afgørelsen bestod af to blokke [F2] og [F3]. [F4] blev permanent taget ud af drift i 2010. Virksomheden er optaget på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen under listepunkt 1.1 (a).[5]

Miljøstyrelsen meddelte den 4. august 2016 afgørelse om miljøgodkendelse til etablering af [V1]s nye biomassefyrede kraftværksblok med anlæg, [F1], i henhold til den dagældende miljøbeskyttelseslovs[6] § 33 med tilhørende VVM-redegørelse af 9. marts 2016. Miljøstyrelsen meddelte samtidig tilladelse til direkte udledning af rensset spildevand for uforurennet overfladevand fra tagflader i medfør af den dagældende miljøbeskyttelseslovs § 34, stk. 5.

Det fremgår af miljøgodkendelsen fra 2016, at den i medfør af VVM-bekendtgørelsens § 8, stk. 2, erstatter VVM-tilladelsen. Det fremgår desuden af godkendelsen, at den ikke omfatter tilladelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer, ligesom den ikke omfatter godkendelse til udgravning og jordflytning, idet der på tidspunktet for miljøgodkendelsen ikke var foretaget detailprojektering med placering af nye udløb samt antal og størrelse på olieudskillere med videre og, at olieudskillere ville blive etableret i henhold til gældende standard DS/EN 858-2. Miljøstyrelsen vurderede, at der på det foreliggende grundlag ikke kunne meddeles tilladelse vedrørende håndtering af overfladevand fra befæstede arealer relateret til etablering af [F1]. Miljøstyrelsen fandt, at der skulle fremsendes en særskilt ansøgning om tilladelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer, når der forelå konkrete oplysninger om de regnbetingede udløb.

Det blev derfor forudsat i miljøgodkendelsen, at projektansøger senest den 1. januar 2017 skulle fremsende ansøgning om tilladelse til udledning af overfladevand fra veje og pladser samt områder, hvor der oplagres brændsel permanent eller i begrænsede perioder.

Det fremgår af VVM-redegørelsen fra 2016, at ved etableringen af [F1] øges de befæstede arealer på [V1]. Nye bygninger samt veje og pladser forventes at dække et areal på ca. 80.000 m². Foretages en beregning med 0,75 m³ regnvand pr. m² svarer det til en øget mængde overfladevand på ca. 60.000 m³. Sammenlignet med eksisterende forhold er det en forøgelse på 60 %, hvis der tages udgangspunkt i en eksisterende udledning på 100.000 m³. Det fremgår endvidere, at overfladevand fra tage ledes direkte til recipient, mens overfladevand fra veje og pladser ledes via sandfang og olieudskillere. Overfladevand fra stammelager og nødplads filtreres yderligere før udledning via sandfang og olieudskille. Endelig udformning og antal af nye udløb var ikke fastlagt på tidspunktet for udarbejdelsen af VVM-redegørelsen.

Det fremgår af sagens oplysninger, at når [F1] er i kommerciel drift vil [F3] blive udfaset, mens [F2] fortsætter driften efter 2020. Det fremgår hertil af virksomhedens hjemmeside, at [F1] var etableret og klar til drift i 2020.

2.2 Den påklagede afgørelse

På baggrund af projektansøgers ansøgning herom har Miljøstyrelsen den 21. februar 2018 meddelt tilladelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand fra [F1], A1, i form af et tillæg til miljøgodkendelsen af 4. august 2016 og i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33.[7] Det fremgår af denne afgørelse, at miljøgodkendelsen af 4. august 2016 ikke indeholder tilladelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer, da der ikke forelå den fornødne detailprojektering på tidspunktet for ansøgning om godkendelse af det samlede anlæg.

Det meddelte tillæg til miljøgodkendelse er en tilladelse til udledning af overfladevand til Øresund fra tagflader, veje, pladser og områder til oplag af brændsel permanent eller i begrænsede perioder. Det fremgår af afgørelsen, at vand fra tagflader udledes via sandfang, mens overfladevand fra veje og pladser udledes via sandfang og olieudskillere. I forhold til nødplads for opbevaring af flis udledes overfladevandet via sandfang og olieudskillere i det omfang pladsen ikke er i brug, og til perkolatbassin med henblik på genanvendelse eller videre til rensningsanlæg, når pladsen er i brug. Areal for oplagring af stammer sektioneres, og når en sektion er i brug pumpes overfladevandet ligeledes til perkolatbassin, hvorimod overfladevand fra rengjorte og ikke anvendte sektioner udledes via sandfang og olieudskillere. Overfladevand fra havnekaj og område til håndtering af stammer ledes til perkolatbassin.

Miljøstyrelsen har lagt til grund for tillægsgodkendelsen, at det ansøgte projekt for udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand er omfattet af VVM-redegørelsen af 9. marts 2016, og da der hverken er kommet ny lovgivning eller nyt plangrundlag siden, er det ifølge Styrelsen unødvendigt at foretage en vurdering i henhold til miljøvurderingsloven.

2.3 Klagens indhold

Klager har indledningsvis anført, at ansøgningen om tillægsgodkendelse burde have været afslået, da spildevandsudledning og de kumulative effekter heraf ikke er vurderet i den oprindelige VVM-redegørelse. I anden række burde ansøgningen have været afslået, for så vidt som den omhandler etablering af olielager til støttebrændsel, da det er en væsentlig årsag til behovet for etablering af spildevandsanlæg og udledning af spildevand.

Uddybende har klager påpeget, at den manglende vurdering af de kumulative forhold er et udslag af Miljøstyrelsens fragmentariske sagsbehandling, og at den enkelte aktivitetsbelastning herved bliver bagatelliseret, selvom den samlede belastning overstiger hvad natur og miljø kan tåle. Det er klagers opfattelse, at det påhviler projektansøger at foretage en vurdering af belastningen og de kumulative effekter fra den samlede varmforsyning i København. Idet den samlede økologiske tilstand i Øresund er "ringe økologisk tilstand", skal tilstanden forbedres, og der skal således ikke ledes mere til.

Ifølge klager er luftemissioner fra værket undervurderet, idet der alene er taget højde for emissioner i normale driftssituationer og ikke i forbindelse med op- og nedlukningsperioder. De kumulative effekter kan derfor være større end beregnet. Røgen fra værket renses ved vask med henblik på at begrænse udledningen af luftbårne partikler, hvilket ifølge klager nødvendiggør spildevandsrensning- og udledning. Denne situation kunne være undgået, hvis der var foretaget en analyse af naturgas som 0-alternativ, da naturgas ikke skal renses for partikler.

Klager har ligeledes anført, at der mangler en vurdering af biogas som alternativ til letolie som støttebrændsel, og at brug af letolie som støttebrændsel strider imod Københavns Kommunes klimaplan. Det er i øvrigt selvmodsigende, at anlægget fyres med flis med henvisning til klimaplanen, mens valget er faldet på olie som støttebrændsel frem for biogas. VVM-redegørelsen mangler også stillingtagen til etablering af biogasledning.

Klager har afslutningsvis erkendt ikke at have påklaget miljøgodkendelsen af 4. august 2016 med tilhørende VVM-redegørelse med henvisning til, at "[Danmarks Naturfredningsforening] ikke har en pligt til at klage".

2.4 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen

Miljøstyrelsen har den 11. april 2018 overordnet bemærket, at den oprindelige VVM-redegørelse for det samlede anlæg af 9. marts 2016 omfattede hele projektet, herunder udledning af overfladevand fra nye tage og befæstede arealer. Alle projektets detaljer var ikke på plads på tidspunktet for udarbejdelsen af VVM-redegørelsen, og derfor skulle der gives en efterfølgende udledningstilladelse.

Miljøstyrelsen har påpeget, at den påklagede afgørelse alene omfatter udledning af tag- og overfladevand, og at der er stillet vilkår om, at vand fra opbevaringspladser og lignende ikke må udledes. Det udledte overfladevand vil således ikke indeholde andre stoffer end hvad der normalt tilføres regnvandet i forbindelse med afstrømning på veje, parkeringspladser m.v. eller have en væsentlig anden sammensætning.

Normalt belastet overfladevand indeholder kvælstof og tungmetaller i samme omfang som det rensede kondensat fra anlægget, og det fremgår af VVM-redegørelsen af 9. marts 2016, at merudledningen af overfladevand vil være 60.000 m³ årligt. Miljøstyrelsen har i denne forbindelse henvist til VVM-redegørelsens punkt 13.3.2. Det svarer til ca. 10 % af den godkendte udledning af rensede kondensat, og det er fastslået i VVM-redegørelsen, at udledning af rensede kondensat ingen betydning har. Påvirkningen fra det rensede kondensat er ligeledes vurderet i kumulation med påvirkningen fra det nærliggende [V2]. Miljøstyrelsen fastholder på denne baggrund, at udledningstilladelsen er omfattet af VVM-redegørelsen, herunder vurderingen af de kumulative effekter indeholdt heri, og afviser samtidig, at der skulle være tale om fragmentarisk sagsbehandling.

I forlængelse heraf har Miljøstyrelsen bemærket, at den oprindelige VVM-redegørelse i sin tid ikke blev påklaget. Der er derfor ikke tidligere klaget over, at udledning af overfladevand ikke specifikt indgår i beregningen af påvirkningen af omkringliggende havområder. Det samme gør sig gældende i forhold til klagepunktet om beregningen af luftemissioner, da der heller ikke er klaget over, at den oprindelige VVM-redegørelse ikke tog højde for andet end normale driftssituationer.

2.5 Andre bemærkninger til klagen

Adressaten for den påklagede afgørelse har den 30. april 2018 erklæret sig enig i Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen uden at have yderligere at tilføje.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljøstyrelsens afgørelse af 21. februar 2018 indeholder to afgørelser, idet der er truffet afgørelse om at give miljøgodkendelse til projektet efter miljøbeskyttelsesloven og afgørelse om, at projektet er omfattet af VVM-redegørelsen for det samlede anlæg, og at det derfor ikke er screeningspligtigt efter miljøvurderingsloven.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. om projektet er omfattet af den oprindelige VVM-redegørelse og dermed ikke skal vurderes efter miljøvurderingslovens regler.
2. hvilken betydning dette forhold har for Miljøstyrelsens afgørelse om tillæg til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at en del af klagepunkterne vedrører miljøgodkendelsen af 4. august 2016 med tilhørende VVM-redegørelse, der ikke tidligere har været påklaget. Det gælder navnlig klagepunkterne vedrørende anvendelsen af letolie som støttebrændsel, manglende vurdering af biogas som alternativ hertil, manglende vurdering af muligheden for at etablere en biogasledning, manglende vurdering af naturgas som 0-alternativ, påvirkningen fra luftemissioner og kumulative påvirkninger fra tilsvarende, omkringliggende anlæg. Nævnet kan ikke inden for rammerne af klagen over den indirekte afgørelse om ikke screeningspligt tage stilling til klagepunkter vedrørende miljøgodkendelsen af 4. august 2016 med tilhørende VVM-redegørelse, der skulle have været påklaget særskilt inden udløbet af klagefristen på fire uger, jf. dagældende miljøbeskyttelseslovs § 93 og dagældende planlovs § 60, stk. 1.[8] Nævnet forstår klagers bemærkning om, at "[klager] ikke har en pligt til at klage" som en tilkendegivelse af, at klager har fået kendskab til

miljøgodkendelsen af 4. august 2016 med tilhørende VVM-redegørelse på et tidligere tidspunkt, men ikke har haft til hensigt at påklage denne afgørelse inden udløbet af klagefristen. De pågældende klagepunkter afvises derfor fra realitetsbehandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker videre, at det falder uden for nævnets kompetence at behandle spørgsmål vedrørende brændselsvalgets overensstemmelse med Københavns Kommunes klimaplan. Nævnet afviser derfor ligeledes disse klagepunkter fra realitetsbehandling.

Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet oplysninger om forhold, der kan føre til, at der gives medhold i klagen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46. Indirekte afgørelser, som en myndighed træffer om, at et projekt ikke er screeningspligtigt efter miljøvurderingsloven, kan efter nævnets praksis også påklages.[9]

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af truffene afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglige hensyn, lighed og proportionalitet.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Det er et retligt spørgsmål, om det ansøgte projekt er omfattet af den oprindelige VVM-redegørelse og dermed ikke skal vurderes efter miljøvurderingslovens regler.

3.2.2 Om projektet er screeningspligtigt efter miljøvurderingsloven

Efter miljøvurderingslovens § 2, stk. 1, nr. 2, finder loven anvendelse på projekter omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog § 4. Bilag 1 og 2 til miljøvurderingsloven angiver dermed udtømmende, hvilke projekter der er omfattet af krav om forudgående screening og er eller kan være omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse efter § 25.

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af lovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, forinden de kan påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af lovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projektet må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 21.

Miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 13, litra a, omhandler projekter for ændringer eller udvidelser af projekter i bilag 1 eller bilag 2, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, for så vidt som ændringen eller udvidelsen ikke er omfattet af bilag 1.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker indledningsvis, at det af Miljøstyrelsens oprindelige godkendelse af 4. august 2016 efter miljøbeskyttelseslovens § 33 for etablering af [F1] fremgår, at miljøgodkendelsen erstatter VVM-tilladelsen, jf. § 8, stk. 2, i den dagældende VVM-bekendtgørelse. [10] Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 8, stk. 2, fastslår, at VVM-tilladelsen erstattes af en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, for så vidt angår de forhold, som godkendelsen regulerer. Det fremgår endvidere af miljøgodkendelsen af 4. august 2016, at styrelsen finder, at der ikke på det foreliggende grundlag kan meddeles tilladelse vedrørende håndtering af overfladevand fra befæstede arealer relateret til etablering af [F1]. Styrelsen finder således, at der skal fremsendes en særskilt ansøgning om tilladelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer, når der foreligger konkrete oplysninger om de regnbetingede udløb.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet må herefter lægge til grund, at miljøgodkendelsen af 4. august 2016 ikke erstatter VVM-tilladelsen for etablering af [F1], for så vidt angår håndtering af regnvand fra befæstede arealer, da miljøgodkendelsen udtrykkeligt ikke regulerer disse forhold, jf. VVM-bekendtgørelsens § 8, stk. 2, modsætningsvis.

Den del af projektet for etablering af [F1], der omhandler håndtering af regnvand fra befæstede arealer, var således ikke godkendt efter VVM-reglerne, da Miljøstyrelsens tilladelse hertil efter miljøbeskyttelseslovens § 28 blev meddelt ved den påklagede afgørelse af 21. februar 2018.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder på den baggrund, at delprojektet må anses for en udvidelse af det oprindeligt godkendte projekt for etablering af [F1]. Nævnet lægger herved vægt på, at godkendelsen af det oprindelige projekt efter VVM-reglerne netop ikke omfatter håndtering af regnvand fra befæstede arealer.

Delprojektet er derfor omfattet af screeningspligt efter miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 2, jf. bilag 2, pkt. 13, litra a, for så vidt at delprojektet kan have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Miljøstyrelsens indirekte afgørelse i forbindelse med den påklagede afgørelse af 21. februar 2018, hvorefter delprojektet ikke er omfattet af screeningspligt, allerede fordi det vurderes at være omfattet af den udarbejdede VVM-redegørelse for det oprindelige projekt for etablering af [F1], lider derfor af en væsentlig retlig mangel.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har ikke herved taget stilling til, om delprojektet i sig selv også vil kunne være omfattet af andre punkter i miljøvurderingslovens bilag 2, herunder punkt 10, litra g, om dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand,[11] og punkt 11, litra b, om rensningsanlæg.

3.2.3 Miljøstyrelsens afgørelse om tillæg til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at formålet med miljøvurderingsreglerne er at sikre, at der gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet som grundlag for beslutningen om at give eller afslå tilladelse til projekter, der kan forventes at påvirke miljøet væsentligt.

I den foreliggende sag har Miljøstyrelsen ikke foretaget en screening af projektet efter miljøvurderingsreglerne. Tillægget til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand efter miljøbeskyttelseslovens § 33 er derfor meddelt, uden at der foreligger den nødvendige afklaring af, om projektet kan forventes at påvirke miljøet væsentligt og dermed er omfattet af miljøvurderingspligt.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder på denne baggrund, at tillægget til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand fra befæstede arealer og tagvand efter miljøbeskyttelseslovens § 33 lider af en væsentlig retlig mangel.

En ny afgørelse om tillæg til miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 skal afvente, at Miljøstyrelsen har truffet en screeningsafgørelse om projektet efter miljøvurderingslovens § 21 og om nødvendigt gennemført en miljøvurdering i overensstemmelse med reglerne herom.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Miljøstyrelsens indirekte afgørelse af 21. februar 2018 om ikke screeningspligt for projekt for udledning af tag- og overfladevand fra [F1], [A1], og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver desuden Miljøstyrelsens afgørelse af 21. februar 2018 om tillæg til miljøgodkendelse til udledning af overfladevand til Øresund fra befæstede arealer og tagvand fra [F1], [A1], med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) med senere ændringer.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[4] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[5] Bekendtgørelse nr. 514 af 27. maj 2016 om godkendelse af listevirksomhed, punkt 1.1: forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover: a) hvor brændslet er kul og/eller orimulsion (s)

[6] Lovbekendtgørelse nr. 1317 af 19. november 2019 om miljøbeskyttelse.

[7] Lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017 om miljøbeskyttelse.

[8] Lovbekendtgørelse nr. 1529 af 23. november 2015 om planlægning.

[9] NMK-34-00617, Vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven, s. 75.

[10] Bekendtgørelse nr. 957 af 27. juni 2016 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning.

[11] Se Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 17. januar 2019, 18/04756 og 18/04757.

Sag:

18/05071

Dato:

13. december 2021.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)